

הפטרות פינחס

ספר מלכים א, פרק יח

מו ויד־יהוה היתה אל־אלהיו וישנס מתניו וירץ לפני אחאב עד־באכה
זרעאלה:

פרק יט

א ויגד אחאב לאיזבל את כל־אשר עשה אליהו ואת כל־אשר הרג
את־כל־הנביאים בחרב: ב ותשלח איזבל מלאך אל־אליהו לאמר
כה־יעשו אלהים וכה יוספון כי־כעת מחר אשים את־נפשוך כנפש אחד
מהם: ג וירא ויקם וילך אל־נפשו ויבא באר שבע אשר ליהודה וינח
את־נערו שם: ד והוא־הלך במדבר דרך יום ויבא וישב תחת רתם אחת
[אחד] וישאל את־נפשו למות ויאמר | רב עתה יהוה קח נפשי כי
לא־טוב אנכי מאבותי: ה וישכב וישן תחת רתם אחד והנה־זה מלאך
נגע בו ויאמר לו קום אכול: ו ויבט והנה מראשותיו עגת רצפים וצפחת
מים ויאכל וישת וישכב: ז וישב מלאך יהוה | שנית ויגע בו ויאמר
קום אכל כי רב ממך הדך: ח ויקם ויאכל וישתה וילך בכח | האכילה
היא ארבעים יום וארבעים לילה עד הר האלהים חרב: ט ויבא־שם
אל־המערה וילן שם והנה דבר־יהוה אליו ויאמר לו מה־לך כה אליהו:
י ויאמר קנא קנאתי ליהוה | אלהי צבאות כי־עזבו בריתך בני ישראל
את־מזבחתך הרסו ואת־נביאיך הרגו בחרב ואותר אני לבדי ויבקשו
את־נפשי לקחתה: יא ויאמר צא ועמדת בהר לפני יהוה והנה עבר
רוח גדולה וחזק מפרק הרים ומשבר סלעים לפני יהוה לא ברוח יהוה

וְאַחַר הָרוּחַ רָעַשׁ לֹא בָרַעַשׁ יְהוָה: יב וְאַחַר הָרַעַשׁ אֵשׁ לֹא בָאֵשׁ יְהוָה
וְאַחַר הָאֵשׁ קוֹל דְּמָמָה דְקָה: יג וַיְהִי | כְּשִׁמְעַע אֱלֹהֵיו וַיִּלְט פָּנָיו בְּאֲדָרְתוֹ
וַיֵּצֵא וַיַּעֲמֵד פֶּתַח הַמְּעָרָה וְהִנֵּה אֱלֹהֵי קוֹל וַיֹּאמֶר מִה־לָּךְ פֹּה אֱלֹהֵיו:
יד וַיֹּאמֶר קָנָא קָנָאתִי לַיהוָה | אֱלֹהֵי צְבָאוֹת כִּי־עָזְבוּ בְרִיתִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת־מִזְבְּחֹתַיִךְ הָרְסוּ וְאֶת־נְבִיאֶיךָ הָרְגוּ בְּחָרָב וְאֹתֶךָ אָנִי לְבָדִי וַיִּבְקֶשׁוּ
אֶת־נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ: טו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי לָךְ שׁוּב לְדַרְכֶּךָ מִדְּבָרָה
דַּמְשֶׁק וּבָאת וּמְשַׁחְתְּ אֶת־חֲזָאֵל לְמַלְךְ עַל־אַרְם: טז וְאֵת יְהוּא בֶן־נִמְשִׁי
תִּמְשַׁח לְמַלְךְ עַל־יִשְׂרָאֵל וְאֶת־אֱלִישָׁע בֶּן־שַׁפְטַי מֵאֲבֵל מְחֹלָה תִּמְשַׁח
לְנָבִיא תַחְתֶּיךָ: יז וְהָיָה הַנְּמַלֵּט מִחָרָב חֲזָאֵל יָמִית יְהוּא וְהַנְּמַלֵּט מִחָרָב
יְהוּא יָמִית אֱלִישָׁע: יח וְהַשְּׂאֲרֵתִי בְיִשְׂרָאֵל שִׁבְעַת אֲלָפִים כָּל־הַבְּרָפִים
אֲשֶׁר לֹא־כָרְעוּ לְבָעַל וְכָל־הַפָּה אֲשֶׁר לֹא־נָשַׁק לוֹ: יט וַיִּלְךְ מִשָּׁם וַיִּמָּצֵא
אֶת־אֱלִישָׁע בֶּן־שַׁפְטַי וְהוּא חֹרֵשׁ שְׁנַיִם־עָשָׂר צַמְדִים לִפְנָיו וְהוּא בְּשָׁנַיִם
הָעָשָׂר וַיַּעֲבֹר אֱלֹהֵיו אֵלָיו וַיִּשְׁלַךְ אֲדָרְתוֹ אֵלָיו: כ וַיַּעֲזֹב אֶת־הַבָּקָר וַיֵּרֶץ
אֲחֵרֵי אֱלֹהֵיו וַיֹּאמֶר אֲשַׁקֶּה־נָּא לְאָבִי וּלְאִמִּי וְאֶלְכָה אַחֲרֶיךָ וַיֹּאמֶר לוֹ לָךְ
שׁוּב כִּי מִה־עֲשִׂיתִי לָךְ: כא וַיָּשֶׁב מֵאַחֲרָיו וַיִּקַּח אֶת־צַמְדֵי הַבָּקָר וַיִּזְבְּחֵהוּ
וּבְכָלֵי הַבָּקָר בְּשֶׁלֶם הַבָּשָׂר וַיִּתֵּן לָעַם וַיֹּאכְלוּ וַיִּקְסוּ וַיִּלְךְ אַחֲרֵי אֱלֹהֵיו
וַיִּשְׂרָתָהוּ: